

DS/KS 146345/1317 ④
11. 12. 2017

Zasláno E - mailem

JUDr. Čapková
I-59/12/17

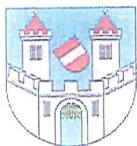
Město Roudnice nad Labem
Karlovo náměstí 21
41301 Roudnice nad Labem

V Roudnici nad Labem dne 15. prosince 2017

Věc: Žádost o informaci

žádal 12.10.2017 o informaci výši platů úředníků a ředitelů příspěvkových organizací. Městský úřad Roudnice nad Labem odpověděl, že například úřednická pozice č. 16 má měsíční plat 54.100,- Kč a ředitel příspěvkové organizace č. 1 má měsíční plat 52.040,-Kč. žádá sdělit jakou úřednickou pozici vykonává úředník č. 16 a jaké příspěvkové organizace je ředitel č. 1?

Žádám informace zaslat na e-mail

Městský úřad Roudnice nad Labem
Karlovo náměstí 21, Roudnice nad Labem
Odbor tajemníka

Č.j.:
Sp.zn
Datum:

I- 59 /2017/Ča
46345/2017
27.12.2017

ROZHODNUTÍ

Městský úřad Roudnice nad Labem se sídlem Karlovo nám. 21, PSČ 413 01 Roudnice nad Labem, jako povinný subjekt dle ustanovení § 2 odst.1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, v platném znění, (dále jen „zákon“) v souladu s ustanovením § 15 odst. 1 zákona rozhodl takto:

Žádost

15.12.2017 ve věci poskytnutí informace podle zákona o svobodném přístupu k informacím se

o d m í t á

Odůvodnění:

Dne 18. 12. 2017 byla povinnému subjektu doručena Žádost o informaci od pana

této žadatel požaduje sdělit jakou úřednickou pozici vykonává úředník č.16 a jaké příspěvkové organizace je ředitel č.1, přičemž žádost navazuje na již poskytnutou informaci o výši platů úředníků a ředitelů příspěvkových organizací, ve které bylo mimo jiné uvedeno, že úřednická pozice č. 16 má měsíční plat 54.100,- Kč a ředitel příspěvkové organizace č.1 má měsíční plat 52.040,- Kč.

Na základě obdržené žádosti povinný subjekt informoval dotčené osoby, kterým vzniklo právo uplatňovat svá práva a oprávněné zájmy, o této žádosti a vyzval je, aby se k této žádosti relevantně vyjádřily, zda u nich nejsou argumenty pro odmítnutí žádosti. Dotčené osoby ve své odpovědi odmítly předmětné informace poskytnout a to na základě skutečností (právního názoru), které zastává i povinný subjekt.

Dotčené osoby, o jejichž pozici žadatel požaduje sdělit bližší údaje, nesouhlasí s tím, aby byly požadované informace sděleny, neboť takové údaje by představovaly osobní údaje, podle kterých by již bylo možné ztotožnit danou osobu a zasáhnout tak do osobních práv dané osoby. Svoje rozhodnutí odůvodňují tím, že pokud by bylo sděleno o jakou úřednickou pozici či o jakou příspěvkovou organizaci se jedná, je daná osoba identifikována, neboť se jedná o pozici která je vykonávána právě jednou osobou a žadatel by tudíž ihned znal v tomto spojení jméno a příjmení dané osoby, tedy její osobní údaje. Rovněž poukazují, že poté jsou lehce dohledatelné i další osobní údaje o dané osobě (zejména bydliště) a dovolávají se ochrany důvěrnosti majetkových poměrů. Dále argumentují tím, že jako zaměstnanci (úředník či ředitel)

nepatří mezi osoby, které "z vlastní vůle žádají o přidělení veřejných prostředků", neboť jejich plat představuje nárokovou odměnu za práci, nikoli veřejné prostředky přidělené na žádost. Údaje o svých příjmech považují za výrazné informace o svých majetkových poměrech. Rovněž se pozastavují nad osobou žadatele, které by měly být jejich osobní údaje sděleny, obávají se, že budou poskytnuté informace veřejně zneužity a pokazují na jednání žadatele na veřejných zasedáních zastupitelstva.

Při posuzování, zda žádosti žadatele vyhovět povinný posuzoval výši (míru) právního zájmu, a to jak veřejného, tak individuálního (určité osoby), mezi ustanoveními zákona č. 106/1999 Sb., v platném znění, zejména jeho § 8b na jedné straně a ústavního zákona č. 2/1993 Sb., v platném znění, zejména jeho čl. 7 a 10 na straně druhé, přičemž musel respektovat závěry Ústavního soudu uvedené v jeho nálezu IV. ÚS 1378/16.

Ustanovení § 8b zákona č. 106/1999 Sb., sice stanoví, že „Povinný subjekt poskytne základní osobní údaje o osobě, které poskytl veřejné prostředky“, ale tato informační povinnost není bezbřehá, o čemž svědčí i ustanovení § 8a zmiňovaného zákona č. 106/1999 Sb., který stanoví, že „Informace týkající se osobnosti, projevu osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.“

Povinný subjekt je přesvědčen, že právě informace, které žadatel požaduje, jsou informacemi, které mají charakter soukromí fyzické osoby a týkají se dané osobnosti. Dle nálezu Ústavního soudu IV. ÚS 1378/16 je informace o platu zaměstnance osobním údajem, při jehož neposkytnutí musí povinný subjekt zvážit střet práva na ochranu soukromého života dotčené osoby a práva na informace ve veřejném zájmu.

Poskytování informací o poskytnutých odměnách by mělo zásadně sloužit veřejnému zájmu na kontrole hospodaření s veřejnými prostředky, ale i v těchto případech měl být chráněn obecný princip zákazu zneužití práva. Tomu by mělo zabránit provádění testu proporcionality, tedy zkoumání váhy práva žadatele na informace a práva jiné osoby na ochranu soukromí v každém jednotlivém případě, tedy proč povinný subjekt upřednostnil jedno ze shora uvedených ústavně zaručených práv před druhým, a proč tedy s ohledem na konkrétní skutkové okolnosti věci poskytl, nebo naopak odmítl sdělit požadované informace.

Evropský Soudní dvůr v rozsudku ze dne 20. 5. 2003 ve spojených věcech C-465/00, C-138/01 a C-139/01 (Österreichischer Rundfunk) připustil zásah do práva na soukromí v podobě zveřejnění výše vyplacených příjmů za podmínky, že takový zásah je stanoven zákonem, sleduje legitimní cíl stanovený v čl. 8 odst. 2 EÚLP a je v demokratické společnosti nezbytný k dosažení tohoto cíle.

Jak přitom vyplývá z judikatury Ústavního soudu i Nejvyššího správního soudu, střet dvou ústavně zaručených práv je nutné řešit z hlediska principu proporcionality neboli testu veřejného zájmu pro oblast informačního práva. Podstata testu proporcionality spočívá v obecné rovině v posouzení toho, zda je z obou kolidujících práv, resp. z kolidujícího práva a určitého veřejného zájmu, zachováno maximum možného.

Dle Ústavního soudu je třeba provádět test v čtyřprvkové podobě a je třeba posoudit,

- 1) zda omezení práva na soukromí sleduje legitimní cíl
- 2) zda zvolený prostředek je k dosažení cíle vhodný
- 3) zda zvolený prostředek je potřebný a neexistuje šetrnější alternativa
- 4) hodnotit míru relevance dotčených hodnot a zájmů

Povinný subjekt se tak při svém rozhodování o žádosti o poskytnutí informace zabýval tím, zda zde existuje veřejný zájem na zveřejnění informací o výši platů a to v tak konkrétní podobě, ve které tyto informace požadoval žadatel, a zda tento zájem je větší než zájem na ochraně soukromí těchto objektů informací. Po důkladném posouzení této otázky, i po dotázání jednotlivých dotčených osob, kterých se žádost týkala, povinný subjekt dospěl k závěru, že veřejný zájem na poskytnutí informací nepřevyšuje zájem na ochranu osobních údajů, a proto se rozhodl informace v rozsahu požadovaném žadatelem neposkytnout. Údaj o výši platu ve spojení s konkrétní osobou, je typickým příkladem osobního údaje, jehož zpřístupnění třetí osobě zasáhne osobní sféru fyzické osoby způsobem více než zásadním. Především se jedná o údaj, z něhož lze u daných osob, které jsou zaměstnanci veřejné správy, usuzovat na celkovou výši jejich příjmů, a tedy na jejich celkové majetkové poměry. Znalost tohoto údaje by se mohla stát prostředkem nátlaku na činnost daného člověka, a to nejen ve sféře pracovní, ale i ve sféře soukromé. Z těchto důvodů je nutné údaj o zastávané funkci a výši platu u konkrétního zaměstnance považovat za osobní údaj, jehož zpřístupnění by zasáhlo jeho soukromou sféru, a tedy i samotnou podstatu práva na ochranu osobnosti a osobních údajů ve smyslu § 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod natolik závažným způsobem, a tedy zpřístupnění takového údaje žadateli bylo vyloučeno.

Ze žádosti o poskytnutí informace není zřejmý žádný důvod, proč žadatel tyto informace požaduje (byť žádost o poskytnutí informace samozřejmě dle zákona o svobodném přístupu k informacím odůvodněna být nemusí), nelze tak usuzovat na existenci veřejného zájmu na zveřejnění osobních údajů o konkrétních osobách, který by převyšoval právo na ochranu jejich soukromí. Právo na informace však nelze chápat jako neomezené právo člověka na uspokojení osobní zvědavosti či zvědavosti. Je to právo na informaci v politickém slova smyslu, chápánou velmi široce, tj. takovou, kterou člověk žijící ve státě potřebuje k tomu, aby v prakticky dosažitelné míře znal, co se děje na veřejnosti v jeho okolí. Informační zákon nemá žádné záruky ohledně zneužití získaných informací ze strany žadatele, a jak se dotčené osoby obávají, mohla by sdělená informace veřejně zneužita. Povinný subjekt má, shodně s dotčenými osobami zato, že informace o výši vyplaceného platu by měla být pro žadatele dostatečná a není zde důvod sdělovat další údaje o dotčených osobách.

Sdělení požadovaného údaje je konkrétním údajem týkajícím se majetkové sféry předmětného pracovníka, dle zákona o ochraně osobních údajů, podle jehož § 4 písm. a) se osobním údaje rozumí též údaj umožňující subjekt údajů ekonomicky identifikovat. Takovým údajem je jednoznačně i údaj o výši udělené odměny konkrétní osobě, když jde o údaj vypovídající do jisté míry o majetkových poměrech předmětného pracovníka. Záměrem zákonodárce nebylo umožnit komukoliv získat informaci o platových poměrech kterékoli osoby jen proto, že plat a jeho součástí pocházejí z veřejných prostředků. Jak uvedl Ústavní soud v citovaném nálezu účelem informační povinnosti není naplnění práva na poskytnutí informací jako takových, nýbrž umožnění kontroly nad veřejnými prostředky (ochrana takového veřejného zájmu). Sdělením výše odměn jednotlivých úředníků bez jejich bližší identifikace naplnilo zcela účel zákona, tedy kontrolu občana nad vyplacenými veřejnými prostředky, a tudíž povinný subjekt nepokládá za nutné sdělovat bližší údaje o dotčených osobách.

Informace o výši platu má významnou hodnotu, neboť odráží hodnotu práce konkrétního zaměstnance a míru jeho konkurenceschopnosti na trhu práce; znalost údaje o dosavadním příjmu zaměstnance ve veřejné sféře může negativně ovlivnit jeho soukromý život. Přřazení funkcí k jednotlivým vyplaceným částkám odměn by nepředstavovalo z hlediska veřejné kontroly výkonu státní správy či hospodaření s

rozpočtovými prostředky žádnou přidanou hodnotu, avšak zásah do osobní integrity dotčených osob by byl značný.

Pokud by žadateli byly poskytnuty další údaje, nemohl by z toho žadatel vyvodit další závěry ve vztahu k hospodárnosti při nakládání s veřejnými prostředky, neboť bez detailnější znalosti práce dané osoby, bez znalosti její započitatelné praxe a dalších ukazatelů ovlivňujících výši platu si žadatel o informaci nemůže vůbec učinit představu o tom, zda s veřejnými prostředky bylo nakládáno hospodárně. Jak uvedl Ústavní soud, žadatel si v takovém případě neučiní žádnou představu o řádném hospodaření, pouze bude znát konkrétní příjem určité osoby, avšak nevede to k naplnění účelu ust. § 8b zákona, tedy ke kontrole hospodaření při nakládání s veřejnými prostředky. Jak uvedly dotčené osoby, nemají v osobě žadatele záruku na ochranu před zneužitím získaných informací a důvodně se obávají zneužití svého práva na ochranu lidské důstojnosti, které by rovněž dle ÚS (odst.63 nálezu IV. ÚS 1378/16) nemělo být opomíjeno.

Povinný subjekt se rovněž zabýval potřebností žadatele ke sdělení požadovaných údajů, ze kterých lze bez problémů odvodit další osobní údaje žadatele. Povinný subjekt je toho názoru, že již poskytnuté údaje jsou dostatečné ve vztahu k požadavku na sdělení informací o platových poměrech zaměstnanců povinného subjektu. Jak argumentuje Ústavní i Nejvyšší správní soud výše platů ve veřejném sektoru je regulována mnoha předpisy, které jsou obecně známé, a tudíž lze dovozovat možnost poskytovat anonymizované údaje, celkové údaje o platových poměrech u povinného subjektu apod. (odst.68 nálezu IV. ÚS 1378/16).

Povinný subjekt v rámci testu se rovněž zabýval čtvrtým kritériem, kterým je dle Ústavního soudu proporcionalita v užším smyslu, tedy hodnocení míry relevance dotčených hodnot a zájmů. Ústavní konformity by bylo možné dosáhnout souhlasem dotčených osob. Obě dotčené osoby souhlas nedaly, naopak se vyjádřily, že nesouhlasí s tím, aby zejména osobě žadatele byly poskytnuty další údaje o jejich platových poměrech, neboť sdělením jejich funkce by byli ihned identifikovatelní a obávají se, že tyto informace by mohly být zneužity a rozšířeny veřejně bez jakékoliv možnosti toto ovlivnit, a nízká přidaná hodnota uvedení požadované informace o dotčených osobách nemůže vyvážit zásah do jejich soukromí.

S ohledem na shora uvedené, povinný subjekt dospěl k závěru, že v daném případě převážilo právo na ochranu soukromí před zájmem na kontrole nakládání s veřejnými prostředky, žadateli již byly poskytnuty dostatečné informace o nakládání s veřejnými prostředky a není důvod poskytovat další individualizované informace o jednotlivých osobách.

Podle ustanovení § 15 odst. 1 zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Poučení o opravném prostředku:

Proti rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace lze podat odvolání a to do 15 od doručení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje prostřednictvím Městského úřadu Roudnice nad Labem.

MĚSTSKÝ ÚŘAD
ROUDNICE nad Labem

-36-

Mgr. Pavel Chaloupka
tajemník

